Η ακυβέρνητη οικογένεια (Αρχ. Κύριλλος Κωστόπουλος, Ιεροκήρυκας Ι. Μ. Πατρών)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 11 Ιουλίου, 2012

Βρισκόμαστε σε μια εποχή, κατά την οποία η κοινωνία των ανθρώπων διέρχεται βαθύτατη κρίση σε όλους τους κοινωνικούς και διανθρώπινους θεσμούς, εξαιρέτως δε στους παραδοσιακούς. Πολλοί είναι εκείνοι, οι οποίοι ομιλούν περί «κρίσεως πάσης αυθεντίας». Για τον λόγο αυτό σήμερα περισσότερο παρά ποτέ είναι επίκαιρος ο ιερός Ψαλμωδός, όταν λέει: «... πάντες εξέκλιναν, άμα ηχρειώθησαν, ουκ έστι ποιών χρηστότητα ουκ έστιν έως ενός» (Ψαλμ. 13, 3).

Μεταξύ των αξιών που πλήττονται με ιδιαίτερη σφοδρότητα είναι και ο παραδοσιακός – φυσικός **θεσμός της οικογένειας**.

Ο θεσμός αυτός διέρχεται πραγματικά βαθύτατη κρίση και υφίσταται ουσιαστική διάβρωση σε τέτοιο βαθμό, ώστε εξαιρετικά σύντομα απομακρύνθηκε από την ελληνορθόδοξη παράδοση και ζωή. Αφενός τα μεταρρυθμιστικά κινήματα στην Δύση – τα οποία δυστυχώς επέδρασαν καταλυτικά και στην ορθόδοξη χώρα μας – και αφετέρου η υπερέξαρση του ατόμου και του ατομισμού και όχι του προσώπου, καθώς και η ατομική εγωκεντρική ασυδοσία έναντι πάσης αυθεντίας σε όλους τους τομείς της ζωής, διασάλευσαν τον θεσμό της ελληνορθοδόξου οικογενείας.

Επιστήμονες κοινωνιολόγοι, ψυχολόγοι και συγγραφείς έφθασαν να κατηγορούν την παραδοσιακή οικογένεια ως εστία ποικίλων ατομικών και κοινωνικών δεινών, προβλέποντας, ως άλλοι προφήτες, τον επικείμενο θάνατό της. Έτσι προωθούν την αντίληψη περί της καθιερώσεως του πολιτικού γάμου ή της συντροφικότητος άνευ ιερολογίας. Κατ’ αυτόν τον τρόπο θεοποιείται ο ελεύθερος έρωτας, ενώ ο παραδοσιακός γάμος και η εν Χριστώ συζυγία θεωρούνται πλέον «ταμπού».

Ωστόσο, οφείλουμε να γνωρίζουμε ότι η ζωή πραγματώνεται μέσα από την αγαπητική σχέση ανθρώπου – πλάσματος με τον Θεό – Δημιουργό και με τον συνάνθρωπο εν τω Θεώ. Και ακόμη ότι η σύζευξη του νου με την αίσθηση και του αρσενικού με το θηλυκό εν τω Θεώ λαμβάνει υπόσταση εντός του μυστηρίου του γάμου και της οντολογικής ζωής που είναι η οικογένεια.

Ο γάμος ορίζεται από τον απόστολο Παύλο ως «μυστήριον μέγα». (Εφεσ. 5, 32). Ο δε

Ιερός Χρυσόστομος οριοθετεί την ορθή οικογενειακή πορεία όταν οι γονείς ανατρέφουν τα παιδιά τους όχι εγωιστικά και εγωκεντρικά, αλλά εν Χριστώ: «Ου γαρ το σπείραι ποιεί πατέρα μόνον, αλλά το παιδεύσαι καλώς· ουδέ το κυήσαι μητέρα εργάζεται, αλλά το θρέψαι καλώς» (PG 54, 636).

Ο γάμος υποστασιάζει την αγάπη μεταμορφώνοντας την σωματική σχέση και συνοίκηση σε κοινωνία αγάπης των προσώπων μέσω της αμέσου σχέσεως των μελών της με τον συνδετικό κρίκο που είναι ο Θεάνθρωπος Κύριος.

Σήμερα αλλοτριώθηκε η οντολογική αλήθεια περί του μυστηρίου του γάμου και η οικογένεια, όπως προαναφέραμε, διέρχεται την σοβαρότερη κρίση όλων των αιώνων και κινδυνεύει να διαλυθεί. Και τούτο για τον λόγο ότι ενώ εξοπλίστηκε με παντός είδους αυτόματες ηλεκτρικές και ηλεκτρονικές συσκευές, εντούτοις έθεσε τον κυβερνήτη της εκτός. Και ο Κυβερνήτης είναι Αυτός ο Χριστός. Έτσι η οικογένεια παρουσιάζει την τραγική εικόνα του πλοίου χωρίς καπετάνιο.

Είναι ανάγκη όσο ποτέ άλλοτε η ορθόδοξη ελληνική οικογένεια να ξανακαλέσει τον Κυβερνήτη της, τον Θεάνθρωπο Κύριο, για να επανεύρει την αγαπητική κοινωνικότητά της, την αυθεντικότητά της, το ήθος της και την οντολογική ευτυχία της.

Εάν παραταθεί η κρίση αυτή της οικογένειας, θα οδηγήσει, δυστυχώς, με μαθηματική ακρίβεια στον κλονισμό του ιδίου του ελληνορθοδόξου έθνους μας.

(Δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα «Πελοπόννησος» των Πατρών στις 1/7/2012)